

“Слова Жыцця” прадстаўляе ўвазе чытачоў праект пад назвай “Практыкаванні ў міласэрнасці”. З гэтага нумара ў газеце распачынаецца публікацыя серыі разважанняў на тэму ўчynкаў міласэрнасці адносна душы і цела. У чытачоў з’яўляецца выдатная магчымасць паглыбіць сваё разуменне наконт праяў веры. Душпастары распавядуць пра тое, як можна рэалізаваць годныя справы. Духоўныя “трэніроўкі” здольны пераўвасобіцца ў добрую звычку – звычку ажыццяўляць міласэрнасць. Праз яе чалавек становіцца падобным да Хрыста. А Вы б хацелі быць падобнымі да Езуса? Учынак для душы бліжняга.

Настаўляць грэшнікаў Людзі прыходзяць у гэты свет са схільнасцю да граху. Таму часта жыццё падобна на пастаянную барацьбу з грахоўнымі думкамі, жаданнямі, пачуццямі і, у далейшым, словамі і ўчynкамі. У малітве “Ойча наш” прамаўляем наступныя словы: “і даруй нам грахі нашы”, у якіх гучыць просьба прабачэння да Бога за здзейсненыя грахі. Гэта пацвярджае думку аб тым, што кожны чалавек мае патрэбу ў збаўленні. Паводле слоў апостала Паўла, усе мы грэшнікі: “Няма ніводнага справядлівага, няма разумнага, няма таго, хто шукаў бы Бога. Усе заблукалі, усе разам сталі нягоднымі; няма таго, хто рабіў бы дабро, няма ніводнага” (Рым 3, 10–12).

†

Зграшыць – значыць заблукаць, трапіць на няправільны шлях. У біблейскай тэрміналогіі няправільны – гэта шлях, далёкі ад Бога, ад Яго заповедзяў. З’яўляючыся братамі ў веры, нельга заставацца раўнадушнымі да таго, што з-за граху бліжні сыходзіць з правільнай дарогі. Хрысціяне не могуць думаць выключна пра сваё збаўленне, бо тым самым парушаюць галоўную заповедзь любові да Бога і чалавека.

У гісторыі Касцёла настаўленнем у духу любові вылучаліся апосталы, прарокі і святыя. Але гэтая задача таксама стаіць і перад намі, супрацоўнікамі Езуса Міласэрнага. Хрысціяне павінны быць тымі “анёламі на зямлі”, гатовымі засцерагчы бліжняга, папярэдзіць або штосьці яму падказаць, адкрыць на нешта вочы або запрасіць паглядзець на жыццё з другой перспектывы.

Даслоўны пераклад з грэчаскай мовы слова “настаўленне” гучыць так: “заклікаць кагосьці задумацца”. Інакш кажучы, чалавек павінен прапаведаваць, бо настаўленне з’яўляецца адным са спосабаў абвяшчэння Евангелля. Яго таксама можна расцэньваць як павучанне, параду, якія вынікаюць з клопату і любові да бліжняга.

Настаўленне належыць здзяйсняць далікатным і лагодным спосабам, які вынікае з Божай любові. Калі сорам або страх замяняюць у здзяйсненні ўчынку міласэрнасці, неабходна звярнуцца з малітвай да Духа Святога. Да яго ж звяртаемся, выпрошваючы дар мудрасці. Нельга настаўляць, пакуль мы не ведаем праўды, бо нельга грунтавацца на здагадках. Нават тады, калі мы ўжо ведаем праўду, мы не павінны настаўляць, пакуль не злучым яе з любоўю. Толькі любоў трапляе ў сэрца, а праўда, не спалучаная з любоўю, не паходзіць з сапраўднай любові. Больш добра прынясе адно лагоднае слова, што плыве з любові, чым тысяча слоў без любові.

Непажадана перасцерагаць адразу пасля правіны, таму што тады над чалавекам яшчэ валадараць эмоцыі. З-за гэтага нельга дастукацца ні да яго розуму, ні да сэрца. Не трэба пачынаць з чытання натацый, гэта, вядома, адштурхоўвае. Варта звярнуць увагу на добрыя якасці чалавека, мажліва, за штосьці яго пахваліць. І толькі пасля выказацца адносна таго, на што бліжняму неабходна звярнуць сваю ўвагу.

Настаўляць трэба спакойна, без раздражнёнасці. Непажадана рабіць гэта пры людзях: папярэджанне можа выклікаць яшчэ большае зло. Лепш пагаварыць з чалавекам сам-насам. І не забываць галоўнае: настаўленне павінна здзяйсняцца не з пазіцыі кагосьці лепшага альбо больш разумнага, а з пазіцыі асобы, якая таксама знаходзіцца на шляху развіцця. Памятайце, “калі хто з вас збочыў са шляху праўды, а нехта вярнуў яго, няхай ведае: хто вярнуў грэшніка з аблуднага шляху яго, збавіць душу ягоную ад смерці і закрые мноства грахоў” (Як 5, 19–20).

Праз міласэрнасць прыпадобніцца да Хрыста

Аўтар: Ангеліна Пакачайла
04.04.2016 01:00

5 прычын, каб здзейсніць учынак міласэрнасці:

1. Мы адказныя адзін за аднаго перад Богам.
2. Калі рэагуем на грэх бліжняга маўчаннем, то міжво.
3. Чалавек, да якога звяртаемся, можа не ведаць пра
4. Настаўленне хоць і прымаецца неахвотна, можа пр
5. Добрая парада ў сілах узмацніць голас сумлення ча

Настаўляць адзін аднаго могуць муж і жонка. Сужэнства павінна духоўна ўдасканальвацца, а хр